

ת"ד 10533/05/20 - ווליד אבו סעיד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 10533-05-20 מדינת ישראל נ' אבו סעיד
תיק חיצוני: 110126/2018

מספר בקשה: 2

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מבקשים	ווליד אבו סעיד
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם.

הנאשם זומן למשפטו כדין באופן בו איש דואר הגיע לביתו ומסר זימון ידני לאדם המתגורר בבית הנאשם והנראה כבן 18. אותו אדם אף חתם על אישור המסירה עת קיבל לידי עבדור הנאשם את הזימון למשפטו. (אישור המסירה סרוק בתיק בית המשפט).

על ענייננו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

בית המשפט העליון קבע הלכה ברורה ביחס לכללים בהם יידרש בית המשפט לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר (ראה ההלכה בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נגד שרון מנחם - להלן "פרשת מנחם").

בפרשת מנחם הפנה בית המשפט העליון להלכה ותיקה אחרת שהתקבלה ברע"פ 9142/01 איטליא נגד מדינת ישראל שם נקבע כי כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם שזומן כדין יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד לחליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

במקרה שבפני המבקש לא העלה כל נימוק ממשי המצדיק את אי התייצבותו למשפט.

הסבריו של המבקש לאי התייצבותו אינם מצדיקים את ביטול ההליך שהתקיים בהתאם לחוק בהעדרו.

לא מצאתי כל עיוות דין ביחס להרשעה או ביחס לעונש אשר נגזר על המבקש אל מול חומרת העבירות שיוחסו לו.

למעשה, על המבקש נגזרה ענישת המינימום הקבוע בחוק כאשר ברקע לא העלה המבקש כל טיעון ממשי המצביע על חפתו בפרשה זו.

בנסיבות המתוארות לעיל, אני מחליט לקבל את עמדת המדינה ודוחה את הבקשה.

ניתנה היום, י"ד טבת תשפ"א, 29 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.